

РЕШЕНИЕ

№ 573

гр. София, 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 16.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3141** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. И. Х. от [населено място], чрез адв. С., срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/6485 от 05.08.2021 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ в частта, с която е отказано плащане на сума в размер на 6029,22 лв.

Жалбоподателят оспорва уведомителното писмо като незаконосъобразно поради нарушения на правилата за издаване на административния акт и противоречие с материалния закон. Конкретно се сочи, че е нарушено изискването на чл.59, ал.2, т.4 АПК, тъй като актът не съдържа фактически основания. Твърди се, че уведомлението не съдържа никакви мотиви относно оторизирания размер на вземанията по подмярката и схемите, не е посочено защо и как са намалени поисканите със заявлението суми, по какви причини са наложени санкциите и как е определен техния размер. Поддържа се, че данните и констатациите в доклада от проверката не могат да заместят мотивите на акта, но независимо от това, жалбоподателят ги оспорва. Иска се отмяна на оспореното уведомително писмо и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. С., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски по представен в с.з. списък.

Ответникът – заместник-изпълнителният директор на ДФЗ, чрез юрк.М. оспорва жалбата, счита същата за и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

На 14.05.2019г. И. И. Х., е подал заявление за подпомагане с УИН 22/100619/96277 за кампания 2019. Заявено е подпомагане по Схема за единно плащане на площ /СЕПП/, Схема за преразпределително плащане /С./, Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда-зелени директни плащания /ЗДП/, Схема за обвързано подпомагане за зеленчуци (картофи, лук и чесън) – СЗ- КЛЧ, Схема за обвързано подпомагане за протеинови култури (С.),Схема за преходна национална помощ за земеделска земя на хектар /ПНДП/, Плащания по Натура 2000 и Рамкова директива за водите (Мярка 12) и Компенсационни плащания в планински райони (Подмярка 13.2/НР1). Приложена е и Таблица на използваните парцели 2019 г. и декларации.

На 14.05.2019г. е извършена автоматична проверка на въведени данни в заявление за подпомагане по директни плащания за кампания 2019. (лист 14 от делото.)

Извършена е проверка на място, във връзка с което е съставен е доклад, видно от който проверката на място е извършена на 02.09.2019г. Няма данни кандидатът да е информиран за предстоящата проверка, както и такива да е присъствал на проверката. До И. И. Х. е изпратено уведомително писмо с изх. № 01-152-6500/317 от 12.09.2019г. (лист 94 от делото), с което жалбоподателят е уведомен за извършената проверка по подаденото от него заявление, като е посочено, че резултатите са детайлно описани в приложения доклад. На жалбоподателя е указана и възможността в 14-дневен срок да направи бележки и възражения, в който срок не е постъпило такава.

На 05.08.2021г. заместник – изпълнителният директор на ДФЗ издал оспореното уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/6485 от 05.08.2021г., с което жалбоподателят е уведомен за одобреното финансиране /оторизираните суми/ и извършените плащания. От поисканите 63 652,60 лв. е одобрено финансиране в размер на 57 623,38 лв. и е отказано плащане на сума в размер на 6 029,22 лв. Конкретно, видно от Таблица 1 на писмото, по подмярка 13.2/НР 1 е поискана сума 16 773,33 лв., а е оторизирана сума 16716,48 лв.; по СЕПП исканата сума е 15 500,24 лв., оторизираната сума е 15 282,44 лв.; по мярка 12/Натура 2000 е поискана сумата от 7 477,42 лв., а е оторизирана сумата от 2 298,20 лв. по С. е поискана сума в размер на 4 116,60 лв., а е оторизирана сума – 4 057,62 лв.; по С. е поискана сума 1 460,44 лв., оторизирана е сума – 1 439,52 лв.; по ЗДП са поискани 9 771, 89 лв., оторизирани са 9 599,25 лв., по ЗС-КЛЧ е поискана сумата от 8 062, 36 лв., а е оторизирана сумата от 7 739,55лв. За възстановяване от ФД е поискана и оторизирана сума в размер на 490,32 лв.

В поясненията към Таблица 1 за колона „Намаления“ се посочва, че в нея се отчитат намаления на субсидията след извършени административни проверки, при които са установени всички недопустими за подпомагане площи в съответното заявление – проверки за площи, заявени повече от един кандидат, проверки на място или автоматизирани проверки спрямо данните в слоя с допустими площи от СИЗП и предоставени данни от МЗХГ и МОСВ; намаление на субсидията в случаите, когато не са спазени сроковете за подаване и/или редакция на заявлението, съгласно чл.12 от

Наредба № 5 от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания; наложена ставка на корекция /“финансова дисциплина“/, определена съгласно чл.26 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 и чл.8, пар.1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013; линейно намаление съгласно чл. 51, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, налагано съгласно чл.6, параграф 2, буква „е“, т. I от Регламент за изпълнение № 809/2014 на Комисията и линейно намаление съгласно чл. 65, параграф 2, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1307/2013, налагано съгласно чл.6, параграф 2, буква „е“, т. iii от Регламент за изпълнение № 809/2014 на Комисията. За колона „Редукции“ е посочено, че отчита намалението за неспазване на законоустановените изисквания за управление, на основание Заповед № РД 09-499/12.07.2016г., № РД 09-557/14.07.2017г., № РД 09-592/27.06.2018г.- и № РД 09-811/09.08.2019г. на Министъра на земеделието, храните и горите. За колона „Намаления поради достигане на таван на субсидията“ е записано, че са отчетени намаленията на плащанията по СЕПП поради надвишаване на допустимата левова равностойност съгласно чл.43а от ЗПЗП.

По делото е приета административната преписка.

Изслушано е заключение по изготвената от вещото лице С. Б. К. съдебно-техническа експертиза, неоспорена от страните, което съдът кредитира изцяло като компетентно и правилно.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес– адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното уведомително писмо е издадено от заместник-изпълнителния директор на ДФЗ. Съгласно чл. 20а от ЗПЗП изпълнителният директор организира, ръководи дейността и представлява Разплащателната агенция, която по дефиницията на § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове. В чл. 20а, ал. 4 от същия закон е предвидена възможността изпълнителният директор на фонда да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на ЕС или от националното законодателство, включително вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане на зам.-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. От приложените по делото доказателства е видно, че изпълнителният директор на ДФЗ със своя заповед № 03-РД/715 от 27.06.2017г., е делегирал на зам.-изпълнителния директор да издава и подписва уведомителни писма от вида на оспореното. С оглед изложеното съдът намира, че процесното писмо е издадено от компетентен орган.

Основателни са обаче оплакванията на жалбоподателя за неспазване изискванията за мотивиране на акта. Съгласно чл.59, ал.2, т.4 от АПК актът следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, т.е. да бъде мотивиран. Чрез излагането на мотиви следва да може да бъде установено, от една страна, как, при какви фактически основания и въз основа на кои правни норми е формирана волята на административния орган, а от друга страна, да може да бъде извършена проверка относно съответствието на акта с материалния закон - дали сочените фактически

основания действително са налице и дали те правилно са били подведени под съответната правна норма. Не на последно място, изложените мотиви следва да са ясни и разбираеми, така че лицето да може да организира своето право на защита. В случая изискването на чл.59, ал.2, т.4 АПК не е спазено.

Таблиците в оспореното уведомително писмо с поясненията към тях съдържат определена информация, но тя касае същината на самото волеизявление на органа, т.е. извършените „намаления“, и от нея не може да бъде установено какви точно са те и защо са наложени. Видно от разясненията към таблицата относно колона 1 „намаления“, изброени са 5 групи намаления, но няма никаква конкретизация и яснота обаче кой вид намаление е приложено по отделните схеми/мерки, тъй като намалението е посочено само като общ краен резултат. Отделно от това в уведомителното писмо практически липсва посочено правно основание за намаленията.

Съгласно чл.43, ал.3 от ЗПЗП Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по схемите за директни плащания, когато: 1. кандидатът стопанисва площи и/или земеделски парцели с размери, по-малки от определените в чл. 38в; 2. установи, че за съответните площи не са спазени изискванията за кръстосано съответствие; 3. кандидатът възпрепятства извършването на проверка на място; 4. кандидатът е заявил площи, които не стопанисва или е заявил площи, които не отговарят на условията за допустимост за подпомагане, определени в наредбата по чл. 40; 5. за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено; 6. заявленията за подпомагане площи не са включени в специализирания слой по чл. 33а, ал. 1 - за площите, които не са били обект на проверки по реда на чл. 37, ал. 3 и 4 за съответната година; 7. кандидатът за подпомагане не е ползвател на заявленията земеделски площи; 8. кандидатът за подпомагане не отговаря или не е спазил специалните изисквания, определени с наредбата по чл. 38а, ал. 4; 9. установи, че са създадени изкуствени условия за подпомагане; 10. заявленията за подпомагане площи са оценени като неотговарящи на условията за допустимост за подпомагане при проверките, извършвани по реда на чл. 37, ал. 3 и 4. В случая може да се направи заключение, че вероятно административният орган е имал предвид основанието по т.5 - кандидатът е заявил площи, които не стопанисва или е заявил площи, които не отговарят на условията за допустимост за подпомагане, определени в наредбата по чл. 40, но то също съдържа две хипотези и не е ясно коя е била визирана по отделните схеми/мерки.

Действително, допустимо е съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 на ОСГК на ВС мотивите на оспорения акт да се съдържат и в друг документ от административната преписка, когато има препращане към него или ако той изхожда от същия административен орган. В случая е видно, че по заявлението на жалбоподателя е извършена проверка на място, за която има изготвен доклад от определения служител от Регионален технически инспекторат П., но поради липсата на препращане към този акт или на позоваване на него в процесното уведомително писмо, не може да се направи заключение, че административният орган е възприел изцяло или отчасти направените констатации от проверката. Видно от доклада от проверката, за един от парцелите, които е засят с люцерна, е посочено, че декларираната площ на парцела е по-голяма от измерената. Видно от доклада за проверката, обаче декларираната площ от жалбоподателя е 5,78 ха, а измерената е 5,97 ха т.е. декларираната е по-малка от установената респ. не може да се приеме, че става

въпрос за наддеклариране.

На следващо място, към административната преписка е приложен документ, озаглавен „становище“, подписан от издателя на акта – заместник - изпълнителния директор на ДФЗ. По принцип, един такъв документ би могъл да удовлетвори изискването за мотивиране на акта, ако съдържа фактическите и правни основания, въз основа на които административният орган е формирал решението си. В случая становището на административния орган отново не съдържа разяснения, от които да може да се установи по ясен и разбираем начин защо и на какво основание е направен извод за недопустимост на подпомагането за отделните парцели.

В случая, от доказателствата по делото се установи, че е извършена проверка на място, резултатите от която са обективирани в Доклади за проверка на площи на И. И. Х., но няма данни този доклад да е изпращан на жалбоподателя. При това положение следва да се приеме, че липсват доказателства, от които да е видно, че жалбоподателят е бил запознат с фактическите констатации в доклада, с оглед гарантиране на възможността му да подаде възражения в указания му срок. Това съставлява съществено нарушение на процесуалните правила /Решение № 4977/19.04.2021 г. по адм.д. № 1096/2021 по описа на ВАС, Пето отделение/.

Изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за включване в съдържанието на административния акт на фактическите и правни основания се различава от процесуалното задължение на административния орган да събира доказателства за тези факти. В този смисъл административният орган е длъжен да посочи ясно и недвусмислено основанията, които са го мотивирали за издаване на административния акт, за да се гарантира ефективно упражняване на правото на защита на адресатите на акта и възможността да се извърши проверка относно неговата законосъобразност, което в процесния казус не е сторено. Липсват и правни основания за издаване на акта. Цитирането общо на приложимата нормативна уредба не обосновава извод за наличието, на която и да е конкретна хипотеза довела до постановяване на акта.

При това положение и предвид изложеното по отношение неяснотата и липсата на мотиви в оспорения акт, респ. в друг акт от административната преписка, съдът приема, че не са спазени изискванията за мотивиране на акта до степен, че нито жалбоподателят, нито съдът са в състояние да разберат по какви причини и въз основа на какво е отказано плащането, респективно са извършени намаленията по заявените схеми и мерки за подпомагане, а това пречатства както правото на защита на засегнатото лице, така и проверката за материална законосъобразност на акта.

Предвид изложените съображения, настоящият състав на съда намира, че административният акт е издаден при неспазване на изискването за форма–нарушение на чл.59, ал.2, т.4 от АПК и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила– чл.35 от АПК, включително на изискването за мотивираност на тази категория актове, поради което следва да бъде отменен като незаконнообразен.

Преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне по подаденото заявление за подпомагане 2019 от И. И. Х. с УИН 22/100619/96277, УРН- 375021, при спазване на указанията дадени в настоящото решение.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат сторените в процеса разноски, които са заявени от жалбоподателя в общ размер от 1 460 лв., от които 50 лева за държавна такса, 800 лв. за вещо лице и 650 лв. за адвокатско възнаграждение,

съгласно приложения по делото списък по чл.80, ГПК.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. второ от АПК, Административен съд –София град, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/6485 от 05.08.2021 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/.

ВРЪЩА преписката на Заместник- изпълнителния директор на Държавен Фонд "Земеделие", за ново произнасяне по подаденото заявление за подпомагане 2019 от И. И. Х. с УИН 22/100619/96277, УРН- 375021.

ОСЪЖДА Държавен Фонд „Земеделие“ да заплати на И. И. Х. сумата от 1 460 лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: